

[Jens Thomsen.]

det virke noget forkert, naar det foreliggende Lovforslag ensidigt begrænser Udbetalingerne i de nye Selskaber. Et gammelt Selskab kan maaske udbetale sine Bestyrelsesmedlemmer 20 000—30 000 Kr. om Aaret, medens et nyt Selskab højest kan udbetale 2 000 Kr., selv om Bestyrelsesmedlemmer i de sidstnævnte rimeligvis udfører et langt større Arbejde for Selskabet end de førstnævnte. Det er fuldstændig urimeligt, at Lovforslaget indfører saa uensartede Begrænsninger paa dette Omraade. Naar Lovforslaget fastsætter bestemte Beløb for de nye Selskaber, saa bør det ogsaa fastsætte bestemte Beløb for de gamle, og jeg vil gerne spørge Handelsministeren om Aarsagen til denne Forskel.

Der fastsættes et bestemt Beløb for de enkelte Selskaber, men det var altsaa efter min Mening langt mere paatrængende at fastsætte en Begrænsning for de enkelte Mænds samlede Tantièmeindtægter. Der er nemlig god Grund til at begrænse disse, ikke blot af økonomiske, men ogsaa af moralske — og maaske ogsaa af politiske Grunde. Gennem adskillige Aar er det jo blevet mere og mere almindeligt, at de politiske Partier deler smaa og større Ben ud til deres Partifæller. Det er en meget uheldig Udvikling, der paa mange Omraader sammenblander Administration og Lovgivning. Mit Parti har ved forskellige Lejligheder søgt at sætte en Stopper for dette Uvæsen. Men naar det ikke er sket i tilstrækkelig Grad, vil jeg henstille til den højtærede Handelsminister at medtage den Slags Ben under den ved Lovforslaget givne Begrænsning. Naar Lovforslaget begrænser Bestyrelseshonorarer og Tantiører til 2 000 Kr., var det ikke urimeligt, om det samtidigt begrænsede Politikerens tilsvarende Indtægter, især naar der paa enkelte Hænder er samlet store Poster af den Slags.

Det foreliggende Lovforslag er en Fortsættelse af den Lov, der blev vedtaget sidste Aar, men der er dog ingen direkte Forbindelse mellem de to Love, idet der er et lille Ophold mellem Udløbet af den gamle og Ikrafttrædelsen af den nye. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det beror paa en Tilfældighed, at der er gennemført et saadant lille Frikvarter. Jeg ved i hvert Fald, at der er enkelte Selskaber, der har benyttet denne lille Kunstpause til at holde Generalforsamling. De fleste Mennesker troede vistnok, at Loven ikke skulde fornyes, naar det nye Lovforslag ikke var gennemført, før den gamle Lov udløb, og jeg vil gerne spørge Handelsministeren,

hvorfor dette ikke er sket. Jeg tror ikke, at Kunstpausen har haft stor økonomisk Betydning, men det er altid uheldigt, naar der kan falde Skygge af Mistanke over de indviede, over dem, der har været i Besiddelse af Forhaandskendskab til disse Forhold.

Som Lovforslaget er affattet, synes jeg ikke, det kan faa nogen væsentlig Betydning; men hvis der kan gennemføres Ændringer i den Retning, jeg her har antydnet, kan det i hvert Fald faa større Betydning, maaske dog snarere i Retning af at fremkalde sundere Forhold end i rent økonomisk Henseende, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Handelsminister at søge saadanne Ændringer gennemført.

Hassing-Jørgensen: Det er jo en Kendsgerning, som man ikke kan se bort fra, at naar der skal indføres almenyttige Foranstaltninger, vil det vanskeligt kunne undgaas — særlig i en vanskelig Tid som denne —, at man derved fremkalder Ulemper for større eller mindre Dele af Befolkningen. Ud af denne almengyldige Sandhed har visse ledende Politikere draget den Slutning, at naar man bare laver noget, der er ubehageligt for en vis Kreds af Befolkningen, skal det nok føre til et samfundsmæssigt godt Resultat. Det tror jeg er en Misforstaaelse, og jeg synes derfor ikke, det er uberettiget, at denne Lov i Fjor straks fik et populært Øgenavn, som den aldrig vil miste, nemlig: Misundelsesloven.

Loven var efter min Mening en Tribut til visse proletariske Instinkter, som jo i Forvejen har været meget stærkt udnyttet her i Landet til stor Gavn for visse politiske Grupper, men, tør jeg rigtignok sige, ogsaa til stor Skade for store Dele af vort Erhvervsliv.

Da Lovforslaget blev forelagt i Fjor, gik man jo ud fra, at det drejede sig om en ganske midlertidig Lov, der kun skulde gælde for 1 Aar. Derved, at der nu fremsættes et nyt Lovforslag herom, faar Sagen jo en anden og noget vanskeligere Karakter, for saa vidt som det vel saa vil blive vanskeligt at komme bort fra en saadan Lovgivning i Fremtiden.

Lovforslaget indeholder i den nye Skikkelse — det maa man jo indrømme — en rimeligere Begrænsning af det Udbytte, der kan tilfalde Aktionærerne, end den Begrænsning, der fandtes i Lovforslaget fra i Fjor, og som jo var overordentlig vilkaarlig. I det hele taget tør man vel nok sige, at der sjældent fra den danske Rigsdag er udgaaet et saa diletantisk Arbejde som denne Lov. Nu er der altsaa i Aar fore-